

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI H E T I L A P. — MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona Félévre 4 korona.

Negyedévre 2 korona.

Egyes száma ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL.

Társzerkesztő: HANVAI GYULA.

Kiadó és laptulajdonos:

V Á G Ó G Y U L A

hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetések jutányosan számítjuk

A hus drágulása és okai.

(M.) A szarvasmarha árának folytonos emelkedése kell, hogy gondolkodóba ejtsen mindenkit. Hisz ma már magasabb arakat fizetünk a sovány marháért, mint a minőket pár évvel ezelőtt kaptunk a kihizottért. S ha az árak tovább is így fognak emelkedni, úgy nemesak a szegényebb osztálynak, de a középosztálynak is le kell mondani a husfogyasztásról.

A szarvasmarha folytonos drágulásának kettős oka van. Az egyik: szarvasmarha állományunk allandó apadása, a másik pedig a gyakrabban fellépő szájszél- és körömfájás miatti zárlat.

Hogy szarvasmarha állományunk allandóan apad, azt számokkal bizonyítani ma nem tudjuk, mert állatszámolás régibb idő óta nem történt. De szemmel látható és kézzel fogható az apadás mindenütt, a gyéren tartott vásárok felhajtott anyagát figyeljük, a községekbe tekintünk be. Nem is vonja ezt ma már senki kétségbe s a legilletékesebb helyeken is elismerik. Vannak, akik az apadás mérvét igen jelentékenynek tekintik s 50 00-ra is becsülik, a mi mindenesetre túlzás. De ha ennél sokkal kisebb, mondjuk

15—20 százalék, akkor is horribilis, s az országra nézve, — úgy egyesekre is óriási veszteség.

Az apadás okait kutatva, több oly tényezőt fogunk találni, amelyek az apadást igenis eredményezhetik. Ilyen gyanánt említhetjük legelőszőr is a borjúknak túl nagy mennyiségben való levágatását.

Csupán Budapesten évente emelkedőleg ma már több mint 120,000 borjút vágnak le. Ha ehhez elképzeljük, hogy a vidéki városok is mennyi borjút fogyasztanak s hogy a falusi mészárosok milyen előszeretettel veszik és vágják le az 1—2 éves borjúkat, úgy hamarosan arra a következtetésre jutunk, hogy több fiatal marha vágatik le, mint a mennyinek levágása az allomány apadásának veszélye nélkül levágható volna.

Az utóbbi években kivételünk is erősebb lendületet vett s legelők is folytonosan töretnek fel, miáltal hovatovább kedvezőtlenebbé tétetik a viszony az állattenyésztésre nézve. Az állomány apasztása tekintetében azonban — nézetünk szerint — legnagyobb szerepe jut a tejgazdaságoknak, a mennyiben ezek a szopós borjúk nagy részét mint olyant értékesítik s tehén-szükségletüket piacon látják célszerűbbnek beszerezni. A borjúknak szopós korukban való értékesítése a tejet eladó tehénésznek ma már oly álta-

lános szokása, hogy ez alól alig van kivétel, mert a tej eladásából, ha nem is nagyobb, de közvetlen hasznót ér el a tejet termelő gazda s inkább nyul ezen közvetlen, azonnal elérhető haszonhoz, semhogy a felnivelendő borjúba még egy csomó pénzt bele is fektessen, míg annak hasznát is látja. Ily módon pedig nagyon sok borjú vonatik el a köztenyésztéstől s nem csoda, ha ezen évről-évre fokozódó bajt az megérzi. Ideje volna valamely utat-módot találni arra nézve, hogy a borjúk tömeges levágása elé oly akadály gördíttessék, amely az egyéni szabadságot korlátozza.

Különösen pedig célszerű és alkalmas rendelkezésekkel meg kellene akadályozni azt, hogy tenyésztésre alkalmas 1—2 éves üszőborjúk vágásának le, mert éppen az üszőknek időelőtti levágatása vonja maga után a legkárosabb eredményeket.

A ragadós szájszél- és körömfájás, ha nem is hat apasztólag szarvasmarha állományunkra, de roppant káros kihatással van az állatkereskedelemre, amely körülmény momentán nagyon is áremelő hatással van. A vásárok is el vannak zárva s a megnyitott vásárokon is a községek háromnegyed része nem jelenhet meg a rája nézve kötelező zárlat miatt. Azoknak a szarvasmarháknak a jórésze is bentmarad

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Köröczék nem válnak.

Irtta: DR. REVESZ GUSZTAV.

Nagy ideje már annak van talán harmincz esztendeje is, mikor híre jart a faluban, hogy a kis Köröcz válik a feleségétől, jobban mondva a felesége az urától. Akkor még a kis Köröcz nem jart olyan kétoldalt, mint most. A csizma terhet elbirta anélkül, hogy mindig utána hajolt volna, hol jobbra, hol balra. A pipát is úgy megtudta meg akkor szorítani a szájában, hogy bizony nem folyt ki a pipaszár mellett a nedvesség végig ereszkedve az állán, mint a csendes eső a kukoricaszáras tetejű istálló megröpkant falán.

Mindenki csodálkozott a futó híren. Mert a faluban nagyon tudnak csodálkozni. Természetesen a két szomszédasszony tudja meg először az esetet, kik aztán csupa sajnálkozásból összeszaladják ismerőseiket s mikorra a kakas egyet kukorékol, már az egész falu tudja Köröczék csufságát. Titkolozva adják egymásnak a hírt s csak mikor már nincs élő lélek a faluban, a ki ne tudná: kezdenek rajta gondolkodni, hogy miért is történhetett a nagy eset.

— Még ha szép, csinos volna az asszony. De nem az. Olyan az arca, mintha

már a honfoglalásnál is ott lett volna. Valami nagyon fiatalnak senki se ösmerte, talán úgy is született már, öregnek. Aztán még ha adna magára valamit. Ugy lóg rajta a ruha, mintha egy piszkafat öltöztetnének fel női ruhába. Az arca is csak akkor lát vízet, a mikor a piacról jövet a záporosó utban éri. Igaz, hogy a kis Köröcz se valami nagy gavallér. Aztán még az a hibája is megvan, hogy nagyon kicsi. Általános vélemény szerint mégis éppen egymashoz illenek. Miért akarnak hat elválni?

A paphoz kerültek az ügyükkel. Az adta össze őket — hát az is tegyen most közzük igazságot. A papnak nem is volt könnyű dolga, mert a menyecske kijelentette kerekén, hogy az urával egy földél alatt nem lesz, egy kenyeret nem eszik, egy ágyon nem alszik.

Az ember azt állította, hogy nem akar válni, mert az asszonnyal meg van elégedve. Neki más nem kell, már csak azért sem, mert nem is kapna mást. Még pedig nem azért, mintha ő rajta nem kapkodnának, hanem azért mert nincs több olyan jóvaló asszony, mint a felesége. Ebben a hitében annál jobban megerősödött, minél jobban akart válni tőle az asszony.

Nem is lett volna Köröczéknél semmi baj, ha a mit az egész falu tudott, Köröczné is tudta volna. Ellenkezőleg! Abban a szomorú meggyőződésben élt, hogy az ura

nem méltó hozzá. Nem is tudja, hogyan kerültek össze.

Komoly arccal fogadta őket a pap. Neki ugyanis nagy oka volt a komolyságra, mert a párbér forgott veszedelemben. A válás vallás marad akkor, ha az emberek nem éneke egymással, de hogyan volna párbér, ha nem volna párok?

Hat aztán mi bajotok, kedves gyermekeim?

Nem vagyunk megelégedve egymással — felelt az asszony, a köténye sarkát babrálgatva.

Te sem vagy megelégedve, fiam? — fordult a kis Köröczhez.

— En, tisztelendő ur? Én inkább nagyon is meg vagyok elégedve. Nem is azért jöttem en ide, hanem hogy beszéljen a lelkünkre, aztán hadd éljünk együtt.

A tisztelendő homlokáról mintha egy árnyék eltűnt volna. De csak tovább folytatta a faggatást:

Hat miért nem vagy te megelégedve leányom?

— Mert hogy olyan szegény. Nincs ám neki semmije. Talán még a rajta valója sem az övé.

— De hiszen úgy tudom, te is szegény vagy.

— Az ám; éppen az a baj. Minek éljen egymással két koldus. Hiába tesszük össze a két semmit, csak semmi az. Ha már neki nincs semmije, mért nem keresett ma-

az istállóban, a melyek különben eladásra kerülhetnének.

Ennek most már természetes következménye, hogy abban a pillanatban, a mikor a száj és körömfájás miatti zárlat országszerte feloldatnak, a szarvasmarha ára csökkenni fog. Miután pedig feltehető, hogy a tél fagyja a száj- és a körömfájás terjedése elé is gátakat fog vetni, valószínű, hogy az állatok zöme majd tavasszal oldatnak el, a mikor a most drágán vásárolt, sovány állat, kihizott állapotban fog eladás alá kerülni. Ez ugyan csak valószínű feltevés s igazán óhajtanók, hogy e feltevésünkben csalódjunk. Tartunk azonban attól, hogy az ideoi hizlalás mérlege nem fog kedvező eredménnyel végződni. Nem állítjuk, hogy az árcsökkenés jelentékeny lesz. Ha azonban a vétel és eladási ár között nincs meg a 12 korona-különbség, a hizlalás már veszteséggel jár. Pedig attól tartunk, hogy 6-8 kornánál nagyobb különbség nem lesz.

Ha azonban az árcsökkenés beáll is, csak néhány hónapig tartó lesz az, addig t. i., míg a jelenleg zárlat alatt levő felesleges állatok elhelyezést nyernek, hogy azután a lassu emelkedés ismét kezdetét vegye, a mely mindaddig fog tartani, míg valamilyen módját nem ejtjük szarvasmarha állományunk szaporításának.

Hare az alkoholizmus ellen.

(H.) Az alkoholizmus a modern kor legnagyobb nyavalyája. A művelt államok erős hadjáratot indítottak ellene s a legszigorubb törvényeket hozták, hogy a szesz ital mértéken felüli fogyasztásának útját állják, mert csak kemény rendszabályokkal, törvényekkel lehet sikeresen megküzdeni az alkoholizmussal.

Nálunk, hol félelmetes módon dúl, dühöng e rákfene, vajmi kevés törekvést látunk az alkoholizmus megcsap-

pantására, elenyészőleg csekély volt a buzgóság e téren, noha szomorú statisztikák világosan tanuskodnak arról, hogy mily beláthatatlan károk előidézője a szesz, mennyi rettenetes kór, undorító betegség megteremtője. Mennyire ássa alá az egészséges emberi szervezetet, mily romboló munkát végez abban, hogy tompítja az agyat, mint metyeljezi a lelket, minő veszedelmes, vészes szenvedélyek, zabolátlan, vad indulatok fakadnak nyomán, mily bárgyuvá, akaratgyengévé félélnké és gyávává, önmagával és a világgal meghasonlotta teszi a legjobb emberanyagot. Az erős, edzett, izmos és értékes munkaerőktől duzzadó, önzéretes férfit, mint ragadja, sodorja magával a mérgital és viszi magával a feneketlen örvény felé, a biztos megsemmisülés torkába. Mint lesz urrá az alkohol a magáról megfélekedezett ember felett és mint vesz el a haza, a társadalom, az állam számára.

A munkás elemnél, az alsóbb néprétegnél, a szegényebb osztálynál láthatjuk főleg azokat az elszomorító jelenségeket, azokat a borzalmas állapotokat, miket a szesz létre hoz. Láthatjuk, hogy minő hatással van a józan, higgadt, nyugodt természetű emberre, ha egyszer neki rugaszkodik az alkohol élvezésének, mint vájja ez karmait az áldozatába, mint tépi, marcangolja, bénítja, sorvasztja, és lassan-lassan megöli.

Valóságos mannaként kell vennünk mindolyan törekvéseket, melyek csak némileg hozzájárulnak nálunk az alkoholizmus nagyarányú és rohamos terjedésének megakadályozására.

Mindezt annak az ötletéből mondjuk el, hogy legközelebb a fővárosban nemzetközi alkohol ellenes kongresszus lesz.

Komoly hivatását nincs okunk kétségbe vonni, csak hogy hazánk szempontjából nézve, vajmi kevés jelentőséget tulajdonítunk ennek; annyiban, mert az alkohol meggátlására már ugy a külföldön, sőt hazánkban is törté-

tek intézkedések s holott életrevaló törvények ezek, messze vagyunk attól, hogy általánosságban meghonosítanánk nálunk.

Feltétlen elismerés és végtelen hála illeti meg e tekintetben Beregvármegye törvényhatóságát, ama kezdeményező és bátor lépéséért, midőn annak idején kimondta rendeletileg, hogy a vármegye területén vasár-és ünnepnapokon a koresmákat és pálinkamérőket csukva kell tartani. E rendelet megbecsülhetetlen, mert ezzel ama célt akarják elérni, hogy e napokon a népet távolítsák az italmerőktől, éppen akkor, mikor pihenőjük van, tehát sok a szabadidejük s így összegyűlnek a férfiak a koresmában és pálinkásbódében és elúzik unalmukat a szeszszel, politizálnak és isznak, nagyokat, sokat és mértéktelenül, míg az alkohol megkezdi nagy munkáját, szítja a szenvedelmeket, a kedélyek hullámoznak, háborognak, az indulatok kitörnek s a csendesen beszélgetők egyszeriben átváltoznak rémes alakokká, verben forgó szemekkel, neki-tüzesedett arccal, lármázva, veszekedve, hatalmasakat ütögetnek az asztalra majd nézeteltérések merülnek fel s egymásra rohanva, alaposan helybenhagyva egymást.

Mindenképen tehát áldásos rendelet ez s megvan még ama nagy értéke is, hogy a népet a szelidségre, a vallásosságra szoktatja. Ha nincs italkimérő, van templom, hol az ájtossággal magasztosságát, a hit malasztját élvezhetik.

Akkor beszélhetünk haladásról e téren, ha országosan, mint Angliában már régen megvan, ily szigorú intézkedéseket honosítanak meg, csak hogy tekintettel arra, hogy nálunk az italkimérés (t. i. a pálinka) monopólium, az állam nem egy hamar fog lemondani az ezen napokon országszerte első jövedelmétől. A magyar faj megővése csak másodlagos kérdés.

gának olyant, a kinek van? — Én is ke-
restem volna magamhoz való.

A pap látta, hogy mi a baj, hosszú prédikációt tartott a szegénység jóságáról, milyen dicsőséges dolog szegénységben élni. Meg is van írva: a szegényeké és elesetteké a mennyeknek országa. Hogy a gazdagnak mily gyötrelme az élete. Mindig a vagyonát kell őriznie, mert hátha az árvíz elviszi, a rossz emberek felgyújtják, a tolvajok ellopják. A két ügygyű lélek földre szegzett szemmel hallgatta a jóakaratu beszédet s mire a tisztelendő a végére éri, úgy megbárátkoztak a szegénység gondolatával, hogy egymást is szebbnek, meg jobbnak találták.

És mikor a pap azt mondta nekik: — Gondoljátok meg még egyszer gyermekeim: mindketten egyszerre felelték:

— Majd meggondoljuk . . .

De ez a megnyugvás csak addig tartott, vagy talán még addig se, míg hazaértek. Bizony csak úgy éltek megint egymással, mint a kutya a macskával. Az asszony pokollá tette a kis Kóroc életét. Neki még rogyosabb lett járása, még jobban a szájába lógott a bajusza s még jobban előre hajolt a háta.

Akkor volt némileg megelégedve sorsával, ha hazulról távol volt munkában. Kijárt dolgozni a téglaverő gödörbe, a faluszélre. Itt talicskázta a nehéz sarat naphosszat, hétről hétre. Ugy ismerték a többi munkások, hogy sohase eszik egyest a ha-

sával. Társai gyakran tanácsokat adtak neki az asszonnyal való bánásmódot illetőleg. Egyik másik odaszólt neki:

— Hogy van az asszony, Pista?

A kis Kóroc ilyenkor megvidult egy küssé a részvét láttára s jobb kedvvel, bár szomorúan feleltette:

Azt monxta a mult heten is, hogy ha odamegyek hozzá, elrug.

— Tudod mit csinálj vele?

— No?

— Szerezzél egy kötelet, készítsél rája hurokot, aztán mikor oda akarsz menni az asszonyhoz, vedd magadhoz a kötelet, hirtelen vedd a lábára és kösd az ágy végéhez, majd meglátod, hogy nem tud elrugni.

Nagyot kacagtak erre a gödörben. Még a kis Kóroc is elmosolyodott a bajusz alatt de azt nem látta senki, csak ő maga.

Nem sokat mert azonban erről a témáról beszélni, mert félt, hogy a felesége fülébe megy a szóbeszéd.

Az asszony különben minden délben kivitte az ebédet, csakugy, mint más rendes asszony. Csak annyi volt a különbség, hogy mikor leültek a fazék mellé mindig háttal ült az urának és nem szóltak egymáshoz az evés ideje alatt egy szót sem.

Mikor az ember bekanalazta a csipedett levest, akkor szót egyet!

— Most már megint kibírjuk estig.

Ez jeladás volt az asszonynak, hogy vége az ebédnek. Az meg a fazék felé for-

dult, bekötötte a esetrest a kendőbe, leverte a szoknyájáról a nagyobb göröngyöket mormogott valami köszönés felet és avval ment hazafelé.

De ezek mind régi dolgok. Régi idők óta nem tud már Kórocék hazatájkáról senki semmit. Az ember nem igen jár másnak dolgozni. Nem is beszél senkivel. Ha az utcán megy is, kőtélen vezetve egy-két tehenet meg borjut, fel se néz. Ha akad még olyan ember, a ki köszön neki, csak ilyen formán fogadja:

— Hm!

Nem tudni abból meg, hogy köszönés volt-e, vagy hangos gondolkodás.

Az asszony éppen olyan, mint az ura. Semmiféle szomszédot nem ismer. Beszélgetni az utcára sohasem ül ki, se lakodalomba, se temetésre nem jár, mindig dolgozik a ház körül, hogy mit, azt a jó ég se tudja. Ha a járó-kelő bepillant a ház előtt elmenőben a kötésig érő kapun az udvarra, csak azt látja, hogy bokáig mindenütt a szemét, a ház faláról lekopott a mész s itt ott a sárzás is lehullott, az ablakok pedig olyan homályosak, hogy messzilatóval sem lehetne rajtuk belátni.

Es, ugylátszik, nagy békesség uralkodik annál a háznál. Egy hang nem sok anynyi sem hallatszik ki belőle soha. Talán bizony nem is civakodnak Kórocék.

Olyan az a ház, mint egy nagy korhad koporsó. Kérocék benne a férgek, nem lát-



Hírek.

— **Megsértett Iparosok** A Semogyi iparművészeti kiállítás vezetősége hónapokkal ezelőtt Csurgón is jart és iparosainkat a kiállításban való részvételre serkentette. Ez alkalommal a Kovács testvérek jövevű helybeli kályhásokat is felkereste és kérte, hogy a kiállításon engedve elhatároztak, hogy legújabb találmányukat ki is fogják állítani. Ez a találmány nem a kályhahéskészítés valami különös neme, hanem a kályhafestés terep uttörő, 15 évi próbálgatás után ugyanis reájöttek, hogyan lehet az agyagot vörös fehérré, kék és zöldre festeni. Lázasan dolgozva 8 hét alatt előállítottak egy remek kiviteli kályhát, a fentebb írt színekkel kifestve. Elküldés előtt Scholtz Gyula főmérnök, a kiállítás egyik rendezője, meg is nézte a kályhát és teljes elismeréssel adózva a készítőknél, kérte annak a Kiállításra beküldését. A kályhát betűfűtők kovácsok, de mindenféle kifogással álltak elő és nem engedték azt kiállítani. Pedig biztosra vesszük, hogy az első díjat érték volna el, mert Kovácsok már több kiállításon kevésbé értékes munkájukkal kitüntetésben részesültek. A kik érdeklődnek az ipar iránt, azoknak nagyon megérdemli a fáradságot, ha a Kovács testvérek üzletében felállítva látható, kiállításra készített remek kályhát megtekinthetik.

— **A tanítóképző népessége** A helybeli m. kir. állami tanítóképző intézetben a beiratásokat befejeztetve felvettek a négy osztályba összesen 110 növendéket. Ebből az I. osztályra 32, a II. osztályra 23, a III. osztályra 28, a IV. osztályra 27 növendék esik. A tanítóképző intézet szakorló iskolájába pedig 68 tanuló vettnek fel.

— **A „Daru” vendéglő építése.** Képviselőtestületünk névszerinti szavazás útján elhatározta, hogy a „Daru” vendéglő építését pottköltségvetés keretében teljesíteti s az erre szükséges összeget egyik helybeli pénzintézetnél felveszi. A határozat ellen Trauberman Ádám képviselő testületi tag fellebbezést jelentett be.

— **A helybéli főgimnáziumban** a beiratások még folynak. Annyit máris konstatahatunk hogy az idei tanévben a tanulók száma tetemesen növekedett s meghaladja a 300-at. Az I. és II. osztályba 72 tanuló vétetett fel, míg tavaly az I. osztálynak csak 54 növendéke volt. A tanév megnyitása f. hó 5-én szép ünnepély keretében történt. Örömmel látjuk régi, jövevű intézetünk folytonos

emelkedését, mert ez az igazgatóság s az igazgatóság s az egész tanári kar buzgó fáradozásának, s a fentartó testület áldozatkészségének elismerését jelenti. Az internatus épülete javított somoderniál állapotban várja az ifjúságot, mely ujult erővel fog a munkához.

— **Képviselőtestületi ülés** Képviselőtestületünk f. hó 7-én rendkívüli közgyűlést tartott, mely alkalommal több illetékesi ügyön kívül a szegények ideiglenes elhelyezése s több más tárgy nyert elintéztet. A képezdei atjáró köz is tárgyalatott, de a képviselőtestület fenntartotta magának aug. hó 5-iki határozatát, hogy a miniszter válaszanak elintézéséig az atjárót al nem engedti.

— **A polgári leányiskola.** A csurgói polgári leányiskola f. hó 1-én megnyitott. Ebben a tanévben 24 növendéke van. Ez alkalommal sem mulaszthatjuk el köszönetet mondani varmegyénk kiváló tanfelügyelőjének, a tanítóképződe agilis igazgatójának s mindazoknak a felkészült uraknak, kik a polgári leányiskola létesítésén fáradoztak, mert ez az iskola valóságos áldás városunkra és környékére; tandíja nem túl magas, tanterv ki-kiváló s így minden jel arra mutat, hogy a polgári leányiskola fényes jövőnek néz eleje.

— **Utcai világítás.** Dr. Ehn Kálmán járásorvos inltványára elhatározta a képviselőtestület, hogy a vasuti állomásra vezető Chepan Antal utat este 11 óra után is világíttatja. Mikor fogjuk megérni, hogy a város akkor is világíttat, a mikor a kalendáriumban teljes fényel ragyog a hold, de utcáinkon vak sötétség u alkodik? Vagy talán még mindig al a tétel, hogy böcsületes ember este nem megy az utcára?!

— **Gazdasági ismétlő iskola.** F. hó 1-én a képződeii gyakorlati iskolával kapcsolatosan gazdasági ismétlő iskola nyitott meg. A községi eljárásság ezen iskola iránti érdeklődés emelése céljából nyomatott felhívásokat fog a gazdaközönség között terjeszteni.

— **Az utcai gyalogjárók.** Örömmel látjuk, hogy a gyalogjárók kijavítása végre megis megkezdődött s így legalább a város egy részén meg összel is lehet majd járni, de az utca egyik feléről a másikra ugyan nem jut emberfia, mert hát az atjárók dolgát sem a megye sem a község nem vállalja.

A polgári leányiskolai szubvenciója Képviselőtestületünk f. hó 7-én tartott ülésében a polgári leányiskola segélyezésére évi 400 kora szavazott meg. Ugyanakkor kimondotta a képviselőtestület, hogy a községi kisdédovó és menhely állami segélyezéséről lemond, az alkalmazottak választásának jogát magának fentartja.

máznak, nem zúgolódnak, csak tesznek vesznek, nagy némasággal másokálnak ki-be a hasadékokon. Sokszor még napokig sem látják őket az emberek, ilyenkor azt hínnek, hogy talán már nem is ének.

Pedig ének, sőt gvarapodnak. Igaz, hogy mások szerint az ilyen élet nem élet, de Kőröcök nem sokat törődnek a mások véleményével. Egyhangú életük mezején ugyan nem teremnek soha virágok, melyeknek látában gyönyörködhetnek de zivatárak sínesenek ott. Mások megsajnálják még azt a jószágot is, melyik az udvarba került, pedig nincs annak a jószágnak semmi baja. Ehetük kukoricaszarát s ihatik rá jó hideg vizet, kell-e egyéb?

És boldogok.

A múltkor egyik ismerősük bevetődött hozzájuk, valami jószágvételi ügyben. Amint az udvarra belépett, szinte megfázott a nagy lélektelenségtől. Nagy össze-visszaságban heverték ott mindentféle szerszámok, deszkadarabok, ágasok és rudasfák. A száraz eperfához kötött tehének bámulva néztek az idegen alakra, ki egyenesen a kuthoz tartott, hol a kis Kőröc összeröpörödött, roskatag alakja babralt valamit. A kérdésre, hogy mit mivel, föl se nézett csak a kalap alól válaszolta:

— A vályut igazítom.

— Nagy munkába került, míg megértették egymást arra nézve, hogy mit is a karnak; mert a kis Kőröcből még harapó-

fogóval is nehéz a szót kihuzni. Bizalmatlan mindenkihez; csak akkor len egy kicsi nyájasabb, mikor megtudja, hogy a jószág miatt van a látogatás.

Az idegen hangra az asszony is előkerült a ház belsejéből, valamivel bátrabb is, mint az ura. De azért arra nagyon ügyel most is, hogy az urának mindig hátul legyen.

— Hát az üsző miatt jöttem, Örzse. Megvennem. Nincs benne valami hiba?

Miután megalkudtak, nagyobb barátság támadt köztük. Beszélgetni kezdtek másról is; a mi van, meg a minék lennie kéne. Hogy milyen rossz világ jár. Minden esztendőben rosszabb, pedig jobbat várnának. Nem is lesz már addig jobb, míg valami nagy haboru nem lesz.

Az ismerős utóbb már annyi bátorságot vett magának, hogy még a múltakra is rátért. Egyszer csak azt mondja:

— Azért az a régi világ se volt am olyan nagyon jó! Emlékeztet-e ra, hogy egyszer el is akartatok vlni?

— Hát ami igaz igaz.

— Aztán mégis csak összeszoktatok ugye?

Megin, az asszony felelt:

— Most csak megvagyunk; feles földet is bírnak, magunknak is van egy kicsi, aztán meg éven át három tehenet fejünk.

Majd hozzá tette fanyarul mosolyogva:

— Meg öregek is vagyunk.

431 sz. 1905.

Árverési hirdetmény.

Altudított bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tc. 101 §-a értelmében ezenel közhirre teszi, hogy dr. Hochreiter Cornél ügyvéd által képviselt Schiller Sándor és testvérei javára Vindisch János és neje ellen 11400 K. s jár. erejéig 1905 aug. 14-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt 1125 korra becsült következő ingóságok u. m. gabona, szalma, házi-igazdasági szerelvények, állatok, butor. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csurgói kir. bíróság 1905-ik évi V. 193/2 számú végzése folytán 11400 korona tőkekövetelés, ennek 1904. évi máj. hó 10 napjától járó 6 0/0 kamatai, egyharmad szazalekos váltódíj és eddig összesen 396 kor. 60 fillerben bíróilag már megállapított költségek erejéig Zakányban leendő eszközzésére

1905 szept. hó 16-ik napján dél után 2 órája

hataridőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel nyitnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108r §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérők, szükség esetén becsáron alul is fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltattak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Csurgón 1905. évi aug. hó 14. FONYÓ kir. bír. végrehajtó.

Megbízható és szorgalmas

ügynökök

olyan vidékről, a hjo a szőlő megterem es szőlőmiveléssel foglalkoznak és a hol a filoxera pusztításait már megkezdette, vagy pedig a hol szőlőültetés foglalkoznak, szép, aliandó és biztos mel-lekkesetre tehetnek szert ha címüket közlik Hegyi Lajossal Bpest, Király u 13 l.

25 korona

egy dvtatos férföltöny mérték után remek szabásban, finom gyapjuszövetből

Lichtmann S, szabó mesternél

Budapest, Rottenbiller u. 4/B. félemelet Vidékre minták bérmentve.

Kiváló olcsó árak!

Őszi ujdonságok!

Őszi bevásárlási utamból visszatérve van szerencsém Csurgó és vidéke n. é. hölgyközönségének b. figyelmét a **legújabb divatu**

Ruhakelme, Selyem, Franciaflanell, Vászonz és Szőnyeg különlegességeimre, ugyszintén **Raglan, gallér, szi felöltő, Gyermekkabát s egyéb UJDONSÁGAIMRA** tisztelettel föl hívni.

Különösen szükségesnek tartom kiemelni, hogy a fenti cikkeket, melyek **óriási választékban** már raktárra érkeztek, ez alkalommal olyan kedvezményes áron sikerült beszereznem, hogy a versenyt bármely fővárosi céggel felvehetem.

Bátor vagyok még megjegyezni, hogy fővárosi divatteremben mérték után készitendő **o o elegans Costümöket o o** is elvállalok.

Fenti cikkek minden vevési kényszer nélkül divataruhazamban megtekinthetők.

Kondor Ödön
Nagy-Kanizsán.

Mottó: Nagy forgalom, kevés haszon.

A leghiresebb kötőgépek házi és ipari célra

I. styriai kötőgépgyar magyar képviselote

BUDAPEST VII. Erzsébet k. 23 részletfizetésre is kapható.

Arjogyzék ingyen és bérmentve.

Varrógépek és kerékpárok raktára

Fogl József Lajos.



Ne vegyen senki hangszert

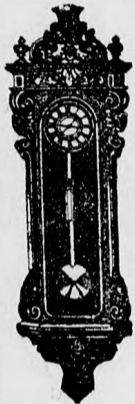
Amíg **Reményi Mihály** műhangszerész cs. és kir. szabadalom tulajdonos, a Magyar Királyi zene-akadémia szállítója 315 ábrával ellátott legújabb képes arjogyzékét át nem olvassa, mely ingyen és bérmentve küldetik Budapestről, VI. Király-utca 44/II.

5 forintért

szétküld utánvétellel egy maradék 3 mtr. egy férfi öltönyre való finom fekete, sötétkék, szürke v. barna posztót v. kangarnt. **Országos Postokivíteli Áruház** Budapest Rottenbiller u. 4 B. félemelet. Minták nem küldetnek.

HÉJAS JÁNOS

mű órás és ékszerész
Csurgó.



ALKALMI:
óra vagy ékszer aján-
dék, hallatlan olcsó
árért.

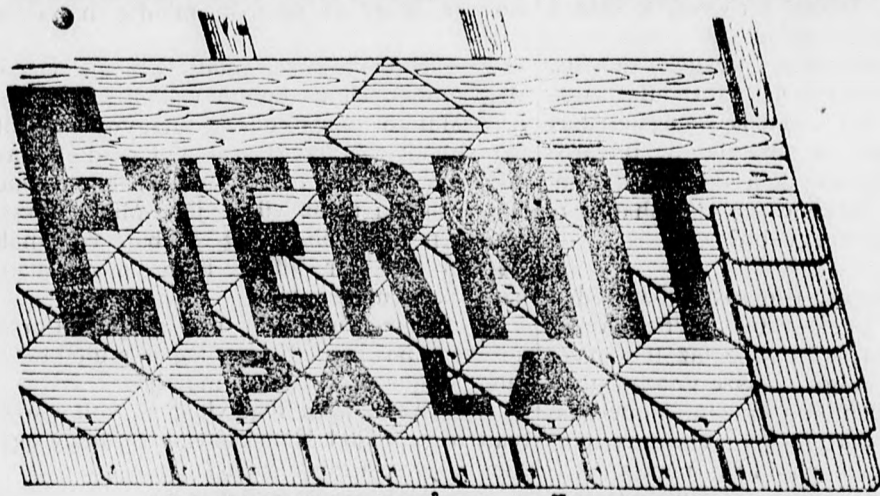
Ajánlja ujonan berendezett **nagy** raktárát, mindenféle fajuzseb, fali, ébresztő és ingaórákból, valamint mindennemű **ékszerekből, nickel, acél, ezüst, arany** férfi és női **órákból: arany és ezüstgyűrűk, fülbevalók, karperecek, női láncok, amulettek** stb. Férfi láncok, nickelből, ezüsből és aranyból.

Bámulatos olcsó árak

2 frtér 3—4 frtér valódi **svejci nickel órák** pontosan szabályozva, 5 évi írásbeli, lelkiismeretes jótálással, még kisebb törést is teljesen ingyen javítok. **Ébresztő óra 2 f., iroda és konyha óra rugó huzással 2 f. 50 kr. láncos fali óra 2 f.,** pontosan szabályozva, a fenti jótálással, a melyet egy nagyvárosi cég sem tud megtenni. Hasonló súlyt fektetek az óra javításokra a melyek nálam egy hétre készek és pontosan vannak szabályozva. **Torony órák 10 évi jótálással** a melyeket a jótálás leteltéig teljesen ingyen kezelek.

Régi törött aranyat és ezüstöt a legmagasabb áron megveszek, vagy becserélek új tárgyakért.

AJELENKOR LEGJOBB TETOFEDESI ANYAGA



MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
ETERNIT MŰVEK HATSCHKE LAJOS
BUDAPEST-VI., ANDRÁSSY-ÚT 33.

Csurgon, 1905. Nyomatott Vágo Gyulánál.

